

Lírai én, te, ő

MŰBÍRÁLAT - SZÍNHÁZ - LXV. évfolyam, 13. szám, 2021. április 1.

(Szavalóverseny 1-3., Katona József Színház, K:ortárs, március 13., 19. és 26.)

Háy darabja nem egyenletes - és ez bizony önmérsékletet kíván színésztől és rendezőtől egyaránt. Mert ellen kell állniuk a kísértésnek, hogy az (ön)iróniát cinizmussá élezzék, olyan óvatosan kell közelíteniük a szöveghez, hogy az elmélkedésen át-átszivárgó intellektuális fölény még véletlenül se csapjon át az olvasó lenézésébe, hogy a jelenre való (tisztán kifülelhető) utalások ne harsogják túl a költői képzeletet és játékosságot. De szerencsére mindketten remek egyensúly-, megbízható humor- és pontos ritmusérzékkel használják a bölcsészkliséket, teszik szerethetően kifejező eszközzé a sztereotípiákat, szabályozzák a kifigurázás hevét. Ahogy egyébiránt a költőnek is figyelnie kell a politikai korrektségre és a koronként változó divatokra, ha a megélhetését kockára téve egy-egy rosszul megválasztott (kenyeres vagy lánccsörgetős) hasonlattal nem akarja elriasztani a gluténérzékeny vagy nemzeti érzelmű olvasókat.